

Όσιος Σεραφεΐμ, ο εν Λεβαδεία

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Όσιος Σεραφεΐμ που ασκήτευσε στο όρος Δομπού Λεβαδείας τιμάται από την Εκκλησία μας στις 6 Μαΐου εκάστου έτους και θεωρείται πολιούχος της Λιβαδειάς. Η Κάρα και μέρος των Ιερών Λειψάνων του Αγίου βρίσκονται στην ομώνυμη Μονή Βοιωτίας. Απότμημα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκεται στην Μονή Αγάθωνος Φθιώτιδος.

Ο Όσιος Σεραφεΐμ (το κοσμικό του όνομα ήταν Σωτήρης) γεννήθηκε στο χωριό Ζέλι της Βοιωτίας, από ευσεβείς και ενάρετους γονείς, οι οποίοι τον γαλούχησαν με τα νάματα του Ευαγγελίου γι' αυτό και από μικρός ο όσιος, είχε μια κλίση στη μελέτη των Αγίων Γραφών και την ασκητική ζωή. Σε νεαρή ηλικία και παρά την πρόσκαιρη άρνηση των γονέων του, μετέβη στο Μονύδριο του Προφήτη Ηλία, στο όρος Κάρκαρα, όπου έκτισε ναό στο όνομα του Σωτήρος Χριστού και ασκήτευε εκεί.

Γρήγορα η φήμη του έγινε γνωστή και άρχισε να έχει συχνές επισκέψεις από τους γονείς του, φίλους του αλλά και ευσεβείς πιστούς, οι οποίοι κατέφευγαν στον όσιο για να τους συμβουλευσει και να τους βοηθήσει. Για το λόγο αυτό εγκατέλειψε το

αγαπημένο του σπήλαιο και πήγε στο μοναστήρι των Αγίων Αναργύρων.

Γρήγορα έφυγε και από αυτή τη Μονή και πήγε στο Μοναστήρι της Μεταμόρφωσης του Σωτήρα, στο Σαγμάτιο όρος, μεταξύ Βοιωτίας και Εύβοιας. Εκεί γρήγορα έλαμψε ως πνευματικός αστέρας πρώτου μεγέθους και ο ηγούμενος τον έκαρε μοναχό δίδοντάς του το όνομα Σεραφείμ. Αργότερα χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος.

Λίγο αργότερα και για να αποφύγει τη ματαιοδοξία λόγω της φήμης των αρετών του, ζήτησε την άδεια του ηγούμενου και εγκατέλειψε τη Μονή της μετανοίας του και έφθασε στα δυτικά του Ελικώνα, στην τοποθεσία Δομπού, όπου έκτισε ναό του Σωτήρος, μερικά κελιά και κάλεσε κοντά του μερικούς μοναχούς. Εκεί ασκήτευσε επί δέκα έτη, διδάσκοντας τους άλλους μοναχούς τα σωτήρια διδάγματα της μοναχικής ζωής.

Εκοιμήθη οσιακά σε ηλικία 75 ετών, στις 6 Μαΐου του 1602 μ.Χ. ημέρα της Μεσοπεντηκοστής στις 6 το απόγευμα, αφού προείδε την κοίμησή του και κοινώνησε των αχράντων Μυστηρίων.